

„...rögtön a nyomába szegődtek.”

Az idén az adventi hétköznapi sora András apostolnak, Péter testvérének ünnepével kezdődik. Meghívásuk történetéből a „rögtön” kifejezés volt meghatározó számomra. Nem azért, mintha addig nem lett volna tanítvány, hiszen Keresztelő János követője volt, de most korábbi mestere útmutatása szerint és Jézus hívására azonnal magasabb szintre lépett az elköteleződés útján. Mindent odahagyott, és csatlakozott hozzá.

Az advent („magyarul: „eljövetel”) az idén talán azt jelenti a számunkra, hogy eljött az ideje, itt van az ideje előbbre lépni az elköteleződés útján! Bár valószínűleg eddig is tanítványok voltunk, igyekeztünk Jézust követni és tanúságot tenni róla, most több szempontból is fejlődhetnénk.

Fontossági sorrend állítása: Átgondolhatnánk, hogy vannak-e olyan tevékenységek az életünkben, amelyek ugyan szükségesek és értékesek, mint Andrásnak a halászat volt, de az apostoli munka érdekében kevesebb időráfordítás is elegendő volna rájuk. Így nem csupán a maradvány idők jutnának sokszor Jézus ügyére.

Halogatás helyett azonnali cselekvés: Sokszor érezzük azt, hogy jóvátehetetlenül, visszafordíthatatlanul elmúlik az a pillanat, s már nem jön vissza, amikor valamiért szólnunk kellene, valami jót meg kellene tennünk. Próbáljunk meg a bennünk megszólaló sugallatra „rögtön” indulni, nem halogatni, megtenni a szükségeset!

A küldöttség tudatának felszítása: András apostol egész életét az örömhír szolgálata jellemezte. Örményországba, Kurdisztánba vitte el az Örömhírt, amelyek nehéz terepnek számítottak. A „szívbeli hitet szájjal megvallani” és vértanúságával megpecsételni. Jó lenne hozzá hasonlóan minden lehetőséget és alkalmat felhasználnunk, hogy továbbadhassuk megtalált kincsünket.

Csíky Lajcsi, Budapest

